

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des tractés de la Michna

כ"ד ניסן

מסכת מבוארות

המקור רואה מעשייו ודבורו (המלכות). **ב** רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא היה אומר: **יפה תלמוד תורה כשזאת עם דרך ארץ ודבתי עם מלאכה וא סחורה** לפרנס עצמו **שיגיע שניהם על ידי** שהוא יגע בתורה וגם המלאכה שפוקרת את הנוף משכחת עון ושמסיר הנצר הרע ממנו **ול תורה שאין עמה מלאכה, סופה בעלה שאי אפשר לו כלל ללמוד** וזרות עון על ידי זה שבא לדין גגל כמו שאמר חכמים (לפי פירוש ב משנה יו) אם אין קומח אין תורה ורעתי רבה, כי על ידי זה אהב מתנות ולא חייה. דהלא שונא מתנות חייה (משלי יו, טו) וחייו לבני אדם אף אם הם לרשעים כדי שייתנו לו מתנות (רבינו יונה). **וכל העמלים עם הצבור בצרכי ציבור יחזיקו עמהם לשם שמים** וכל ידיו לטול לומר כך וכך עשיתי, ויש אומרים, פרש שיכופו את הצבור למצוה לצדקה או לפדיון שבדים, וכן יחשבו שמת לא יוכלו לשלם. **שזכות אבותם של צבור מסייעתם שיהיה להוציא לאור צדקתן.** ולפי פירוש השני שהצבור יוכל לשלם כל מציץ כחות עצמן אלא וצדקתם של אבות הצבור עומדת לעד והיא מסייעת ואתם העוסקים בצרכי צבור, אף על פי שהיו תהרב כל ילדי גמיר אלא בזכות אבותן מעלה אני עליכם שכן הרהב כאלו אתם עשיתם בעצמכם, ונתתם מפרש. אף על פי ששלל ידיו רק אתם מתבטלים מעשיית מעוה, מעלה אני עליכם כאלו קמתם המצווה. עי' בדברי רבן גמליאל. **ג** הוה ודירון ברשות אפלו כשאתם עוסקים בצרכי צבור אל תתקברו לאנשי השלטון שאין מקריבו לו לאדם אלא לצורך עצמן ואין אתה יורד לטוף כונתם למה

שמעון בנו של רבן גמליאל והיה נשיא. היה אומר, **כל ימי גדלתי בין חכמים, ולא מצאתי לנחף טוב אלא שתיקה.** ששומע חרפתו ונחמק, ולא המודש הוא העקר, אלא המעשה. הרי כל מפיא שהשתיקה טובה, שהודש ואני מקור, טוח לו אם היה שותק, אלא ימים בעצמו ואז יודש לאחוריו, וכמו שאמר חז"ל **נאים הדברים כשיצאין מפי המודש**, ולא המודש עקר אלא המעשה, וכל עקר קמול השקר הוא כשלימד על מנת לעשות. **וכל המורה דברים, מביא חטא כמו שפיעצו בכהו שלל ידי שהוסיפה האמרה (בבבא ש"ס ג) אמר א' לא תאכלו מנפו ולא תגעו בו, והוסיפה נגיעה שלא נאסרה על ידי הקדוש ברוך הוא, בגא הלידי חטא שאכלה מעני דעות, שהנחש דחף אותה על העין, ואמר לה קשם שאין מיתה בגניעה כן אין מיתה באכלה.** שאין לאדם להרבות תהלה, אלא ימתינו ויחשוב מה שאמר וידע מה שאסר מצד הלקה ומה אסור מצד קדר.

יח רבן שלושון של גמליאל אמר, **אומר על מעשה דברים העולם עומד, והוא ישובן של בני אדם, על הדין היא הנהגת המדינה ביושר, לזכות את הדין, ולחייב את החייב, ועל האמת שלא ישקרו את בני עמיתו, ועל הדין, שפאמר (בבבא ש"ס טו) אמר ומשפט שלום שפטו בשעריכם וקמדי ליה (משנ"ס טו) אולי יחזון ה' את צבאות, ויחייבו ללעול מדינה (בבבא ש"ס טו) כן שפתי וממתי בימים האלה להטיב את ידועלים.**

פרק ב במקום שחזר רבי ססם, הוא רבי יהודא הנשיא רב רבן שמעון בו גמליאל מסדר המשניות.

א רבי אומר, **איזויה דתורה** ישירה שיבור לו האדם ללכת בה, כל שהיא תפארת לעושייה ותפארת לו מן האדם שבוט לו גם לבני אדם, והוא דרך המצמץ, שאם אדם כלי ביותר הוא תפארת רק לעושייה, שאוסף ממנו הברכה, ואין לו תפארת מן האדם, ואם הוא פוהן ביותר, הוא תפארת מן האדם, ואינה תפארת לעושייה. שאינו טוח לו שיכול לבוא לעניית חס ושולם. והולך בדרך המצמץ שמחלק צדקה כדבעי היא תפארת לעושייה שמשמיר ממנו, ותפארת לו מן האדם שבוט גם אדם מקפאין אותו. והיו זיהי במצוה קלה כבתמורה, שאין אתה יודע מנון שלא נהפוך שאל תתורה בתורה וקענש קיום הלאיון ולא שכר קיום העשיון מה הן תשוביו לגבי שמים יתברך, משל ללחץ שנתנו לעבדיו פרדס לעבדו אם היה מודיע להם גם האילנות, היו טריחו צבאלות שאשכרן מרבה ועגבים מעלה ששכרן מעט, ותרומתו מפרש, שאין אתה יודע שכרן כל מצות שאשר מרבה בהאי גלמא ליכא. ואפלו מצוה קלה, והיו מחשב הפסד שיוצא מקומם מצוה נכד שקרה לעולם הבא שאין ערוך אליה מהטוב הגשמי, כדכתבי (שפיעה טו, טו) עין לא ראתה, ושכר המצוה ישש מן העברה כנגד השפעת לבוא לה (בעולם הבא). והסתכל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עברה, ועד מה למעלה מפרק א) ועד וואה כל מעשיה, והחזר במעשיה. **ב** ואזן שומעת כל דבורי, והחזר בדבורי, ואם תאמר יש שכתה, הרי **ג** וכל מעשיך כשפר נתתיו וכשאדם יודע שנתת הכל בספר ובהקדים שיש עין שזאה הכל ואפלו בחדרי חדרים, ואזן ששומעת לכל, אדם נשמר מעבירה, כמו שכתבו שגילוח ערוך אר"ח סמן א' שאין דבורו של אדם שנה קשהוה בהיכל המלך ועומד נגדו

פרק ב א רבי אומר, **איזויה דתורה** ישירה שיבור לו האדם ללכת בה, כל שהיא תפארת לעושייה ותפארת לו מן האדם שבוט לו גם לבני אדם, והוא דרך המצמץ, שאם אדם כלי ביותר הוא תפארת רק לעושייה, שאוסף ממנו הברכה, ואין לו תפארת מן האדם, ואם הוא פוהן ביותר, הוא תפארת מן האדם, ואינה תפארת לעושייה. שאינו טוח לו שיכול לבוא לעניית חס ושולם. והולך בדרך המצמץ שמחלק צדקה כדבעי היא תפארת לעושייה שמשמיר ממנו, ותפארת לו מן האדם שבוט גם אדם מקפאין אותו. והיו זיהי במצוה קלה כבתמורה, שאין אתה יודע מנון שלא נהפוך שאל תתורה בתורה וקענש קיום הלאיון ולא שכר קיום העשיון מה הן תשוביו לגבי שמים יתברך, משל ללחץ שנתנו לעבדיו פרדס לעבדו אם היה מודיע להם גם האילנות, היו טריחו צבאלות שאשכרן מרבה ועגבים מעלה ששכרן מעט, ותרומתו מפרש, שאין אתה יודע שכרן כל מצות שאשר מרבה בהאי גלמא ליכא. ואפלו מצוה קלה, והיו מחשב הפסד שיוצא מקומם מצוה נכד שקרה לעולם הבא שאין ערוך אליה מהטוב הגשמי, כדכתבי (שפיעה טו, טו) עין לא ראתה, ושכר המצוה ישש מן העברה כנגד השפעת לבוא לה (בעולם הבא). והסתכל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עברה, ועד מה למעלה מפרק א) ועד וואה כל מעשיה, והחזר במעשיה. **ב** ואזן שומעת כל דבורי, והחזר בדבורי, ואם תאמר יש שכתה, הרי **ג** וכל מעשיך כשפר נתתיו וכשאדם יודע שנתת הכל בספר ובהקדים שיש עין שזאה הכל ואפלו בחדרי חדרים, ואזן ששומעת לכל, אדם נשמר מעבירה, כמו שכתבו שגילוח ערוך אר"ח סמן א' שאין דבורו של אדם שנה קשהוה בהיכל המלך ועומד נגדו

משניות מבוארות

מסכת מבוארות פרק ב

כ"ד ניסן

ההקבה בעולם, קנה שם טוב על ידי דברים הנקורים, קנה קוין לעצמו שהמורה נכסים, כמוזו עוזבו לאחוריו, אבל בקנה שם טוב, הרי הוא לעצמו (רבינו יונה). וכן אם קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא. **ח** רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי, הוא היה אומר, אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לך נהפוך לשם כך שאתה לאויר

שפאשר שסופו להשמע שער השמים מליך הקול, ור"ב גרים, ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שאינו מפרש די הדרך ותסמוך על המעמיק בדבר שישנן וסופו להשמע דאמה מביא בני אדם לידי עשיתו, ורש"י גרים ואל תאמר על דבר דבדרי תורה שפאשר לשמוע עתה שאתה להשמע, שתשמעו לבסוף אלא כי אתה אנוך שומע

ההקבה בעולם, קנה שם טוב על ידי דברים הנקורים, קנה קוין לעצמו שהמורה נכסים, כמוזו עוזבו לאחוריו, אבל בקנה שם טוב, הרי הוא לעצמו (רבינו יונה). וכן אם קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא. **ח** רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי, הוא היה אומר, אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לך נהפוך לשם כך שאתה לאויר

ההקבה בעולם, קנה שם טוב על ידי דברים הנקורים, קנה קוין לעצמו שהמורה נכסים, כמוזו עוזבו לאחוריו, אבל בקנה שם טוב, הרי הוא לעצמו (רבינו יונה). וכן אם קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא. **ח** רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי, הוא היה אומר, אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לך נהפוך לשם כך שאתה לאויר

ההקבה בעולם, קנה שם טוב על ידי דברים הנקורים, קנה קוין לעצמו שהמורה נכסים, כמוזו עוזבו לאחוריו, אבל בקנה שם טוב, הרי הוא לעצמו (רבינו יונה). וכן אם קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא. **ח** רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי, הוא היה אומר, אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לך נהפוך לשם כך שאתה לאויר

ההקבה בעולם, קנה שם טוב על ידי דברים הנקורים, קנה קוין לעצמו שהמורה נכסים, כמוזו עוזבו לאחוריו, אבל בקנה שם טוב, הרי הוא לעצמו (רבינו יונה). וכן אם קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא. **ח** רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי, הוא היה אומר, אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לך נהפוך לשם כך שאתה לאויר